

[Statsministeren]

vil sige om det, at nærhedsprincippet, som det nu foreligger i traktatudkastene, både har politisk og retlig betydning. Der var i en fase af forhandlingerne tale om alene at omhandle nærhedsprincippet i præambelen ud fra det synspunkt, at det egentlig var en fornem måde at gøre det på. Senere er nærhedsprincippet tilføjede blevet formuleret – det ses også af formandskabets seneste traktatudkast – under en række enkelte afsnit. Det er netop for at understrege, at det er bestemmelser, som har både politisk og retlig karakter.

Nærhedsprincippet præger jo i meget høj grad bestemmelserne om arbejdsmarkedet. Man kan ligefrem sige, at her er nærhedsprincippet direkte udmøntet i traktatteksterne, fordi det fastslås, at bestemmelser på dette område også kan virkeliggøres f.eks. gennem overenskomster, som vedtages af arbejdsmarkedets parter i de enkelte lande – en ting, som jeg tror at vi alle fra dansk side har sympati for er blevet resultatet.

Mange har talt om fastlåste kurser og fælles mønt. Jeg vil sige, at det helt afgørende i den sammenhæng er begrebet fastlåste valutakurser. Og det synes jeg er et vigtigt mål for os. For Danmark vil det indebære meget store fordele: Det bliver lettere for vore virksomheder at planlægge både på kort og på lang sigt, når de ved, at udgangspunktet er sikre, stabile valutakurser.

Men når man har sikre og stabile valutakurser, er det nærliggende at diskutere, om man dog så ikke til sin tid også skulle tage de fordele med, som ligger i, at man også har fælles mønt. Det skal vi ikke afgøre i dag. Jeg er personlig tilhænger af det. Jeg tror også, at når vi kommer hen i nabolaget af slutningen af 1990'erne, vil langt de fleste danskere sige: Naturligvis skal vi nu gøre det. Det betyder jo ikke, at vi ikke kan have vore egne danske mønter. Der er udtrykkeligt i traktatteksterne en bestemmelse om, at de enkelte lande kan præge deres egne mønter. De skal gælde i hele Fællesmarkedets område, og man kan udmærket præge dem på en sådan måde, at f.eks. den danske dronnings billede findes på den ene side; det har vi jo alle følelser omkring. Tanken om, at man, når Sverige en dag også er medlem af EF, kan bruge de samme sedler og mønter i København, som man kan i Malmø, er da ikke så ringe en tanke. Jeg synes, det er en god tan-

ke. Men regeringen accepterer fuldt ud, at dette er en sag, som vi efter aftale med Folketinget skal stå frit over for, når vi når frem til, at tredje fase bliver aktuel.

Adskillige ordførere har i dag fremhævet, at det, vi nu gør, er at tage nogle yderligere skridt i form af et forstærket europæisk samarbejde. Det mener jeg er den rigtige karakteristik. Regeringen er godt tilfreds med, at der er fremsat en dagsorden, som formentlig vil kunne samle meget bred tilslutning her i Folketinget. Det er et godt udgangspunkt for de krævende forhandlinger, udenrigsministeren, økonomiministerens og jeg skal deltage i mandag og tirsdag. Det vil være godt at vide, at vores fundament igen er en dagsorden, som er vedtaget af de fleste af Folketingets partier.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Svend Auken var bekymret over nogle af de undtagelser, der var kommet ind i miljøafsnittet. Han må tænke på to undtagelser, som er kommet ind først og fremmest som følge af spanske ønsker. Den ene handler om, at fysisk planlægning, herunder fredning og forvaltning af vandressourcer, skal kræve enstemmighed, og den anden handler om, at valget mellem forskellige energikilder og energiforsyning skal kræve enstemmighed. Så er der en tredje undtagelse også, som handler om, at afgifter på miljøområdet kræver enstemmighed. Det er der vel mere umiddelbar logik i som følge af de regler, der gælder på afgiftsområdet.

Men det er klart, at vi da gerne ville være foruden disse to undtagelser. Situationen er bare den, at enkelte lande har ønsker om undtagelser på forskellige områder. Jeg minder om, hvordan en stor del af den danske diskussion går på, at vi gerne vil have undtagelser hist og her. Så vi må se dels på karakteren af de spanske ønsker og dels på virkningen af dem. Det er altså ikke så farligt, når vi går ned i det. For dette med, at forvaltning af vandressourcer kræver enstemmighed, har bl.a. sin baggrund i, at Spanien har nogle særlige interesser omkring udnyttelse af vandressourcer til vanding, og de ønsker ikke, at miljøregler skal komme ind og forhindre det. Men denne undtagelse dækker ikke over emissioner og kvalitetskrav for vand, det er det, der er det vigtige, der gælder fortsat flertalsafgørelser, sådan som tingene foreligger nu her op til konferencen i Maastricht.